

Megjelenik minden vasárnap és esztendőnkön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova egy lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beigtatásnál 80 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzék bármely időben elfogadhatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Ipariskolánk ügye.

K.-Vásárhely, 1888. jan. 13.

(—) Ötödik éve, hogy létrehozta az ipariskolát a szükség érzete. Ötödik éve, hogy vajudik, a nélkül, hogy még teljesen kiforrt volna magát. Ötödik éve, hogy a felmutatott eredményekkel bizonyítgatja, hogy ha a törvény ennek felállítását és fejlesztését szigorúan nem rendelné, s ha széles e hazában sehol sem volna, még akkor is itt városunkban nagy súlyt kellene a fejlesztésére, felvirágztatására fordítani, mert sehol nagyobb szükségét nem pótol, s a közérdek kielégítésére inkább be nem foly, mint itt.

De hát mi gátolja e megbecsülhetetlen kulturintézményt a fokozatos fejlődésben? — kérdené valaki. Nem segíyezi az állam; nem

melengeti keblén a város, mint erkölcsi testület; nem istápolják a takarékpénztárak; nincsen élén hivatása magaslátán álló tanítótestület? Oh! ezek mind megvannak; ezekben hiány nincs; itt kívánni való nem marad fenn.

Hol van tehát a baj? Fájdalommal kell kimondani, de az igazságot elhallgatni bűn, s így nyíltan kimondjuk, — tisztelet a kivételeknek — hogy az iparos-osztály maga megbénítója ez iskola kívánatos és fokozatos fejlődésének. Ez egy kissé képtelennek tünik fel, hogy egy osztály, mely a kellő műveltség és szakértelem hiánya miatt a multban annyi lenézésben részesült s részesül — sajnos — még maig is; hogy egy osztály, mely anyagilag épen azért nem haladhatott elő s társadalmilag azért nem foglalhatta el az őt megillető helyet, mert a szükséges kiképzetésben nem részesült; hogy egy osztály, mely a szükséges képzettség megszervezésével az önmaga, mint az ország vagyonosodását előmozdítaná; mondom, hogy egy osztály annyira ne kívánja a maga sorsának javítását, emelését, — itt is hangsúlyozva, hogy tisztelet a csekély kivételnek — hogy azt az iskolát, mely egyenesen az ő érdekeit tartja szem előtt, fejlődésében gátolja, mikor az az iskola, úgy szólva, semmi áldozatot sem kíván, ezt elhinni egy kissé bajos, szinte képtelenség; de a tapasztalati igazság előtt szem hunyni nem lehet.

Nem abban van e baj főoka, hogy az ipartársulatok az iskola fentartásához — pedig mi volna nekik 10—15 frt? — egy krral sem

jarulnak, hanem abban, hogy az iparos tanulók egy részét szándékosan nem iratják be az ipariskolába, különböző ürügyek alatt otthon tartják; vagy ha beiratják is, a legnagyobb rész oly rendetlenül járhatja tanulóját az ipariskolába, hogy a tanuló neve után hemzseg az igazolatlan mulasztás; s nem törődik azzal, hogy az ilyen nem sajátíthatja el a szükséges ismereteket, s nem üti az iparos-osztályhoz kötött várakozás mértékét jövőben se; az ódsisághoz ragaszkodás nem engedi a helyes utra való térést.

De még van egy másik baj is, melylyel küzdeni kell s mely az ipariskolákhoz kötött várakozás végtelen rovására napról-napra ismétlődik, t. i. az iparosmester a tanulót a tanítási óra megkezdése után $\frac{1}{4}$ órával bocsátja el, s mikorra az felérkezik az iskolába, csaknem fél óra eltelik s természetes, hogy mind ez az eredmény kárára történik.

Ez így nem mehet; ez így nem tarthat; bárha sokan azzal a szomorú körülménnyel vigasztalják magukat, hogy ez országszerte így van. Lehet, hogy így van, de mindenütt rosszul van, mindenütt törvényellenes állapot.

Tiszta tudomással birunk arról, hogy az iparhatóság mindazokkal, kik tanulóikat be nem iratták, mindazokkal, kik rendetlenül járatták vagy tanulóikat az igazolatlan mulasztások tömkelegébe sodorják, legközelebb-ről a törvény szigorát fogja éreztetni, még pedig kiméletlenül, mert a törvény azért szent és sérthetetlen, hogy azt büntetés nélkül áthágni sem Pálnak, sem Péternek nem

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy nap története az 1848—49. szabadságharczból.

Gróf Mikes Kelemen emlékének szentelve.

Ugy tudom, hogy a „Rikán belöli honvéd-egylet“ Gróf Mikes Kelemen dicső halálának 39-ik évfordulóját ez évben Zabolán üli meg. Ha tehát az ige testté válik s a határozat foganosittatik, akkor az ünnepély folyó hó 21-én fog megtartatni, mert a nemes gróf 1849. január 21-én (vasárnap) esett el Nagy-Szeben alatt.

Hogy mi történt a nap az érintett város alatt, azt napról napra kevesebben tudják, s alig hiszem, hogy ma élne Háromszéken 100 embernél több, ki elmondhatná: „Én is ott voltam.“ Én részemről oly hiteles adatoknak vagyok birtokában (kiáltványok, napi parancs, rendeletek, hivatalos közlöny) s annyi mindenről bírok közvetlen tudomással, hogy az erdélyi hadjáráshoz történelmi igazsággal bátran hozzá merek szólani. Registrálom tehát a kérdéselt vár eseményeit, mert magam is Isten kegyelméből Szeben alatt két rendben forró megleget álltam ki.

A mint Bem Urbán hadát Tihutván s Pojana-stámpin át 1849. január 3-án az országból kipa-

lotta, Vatra-Dornától megtért s egyenesen Szeben ellen indult. Báró Puchner Antal kommandírozó generális mindjárt belátván a lengyel s kártyájába, minden erőt ama város védelmére rendelt. Kalliáni tábornokot pedig oda utasította, hogy Losenauval egyetértve, Bemet utjában akadályozzák, hogy időközben az oroszok is megérkezvén, a koncentraczió megtörténhessék.

Igy bukkan Bem január 17-én Gálfalvánál Kalliáni dandárára, melynek élén maga Puchner állott. Bem kurtán-furosán ágyuharcot nyitott s úgy megágyuzta a bárót, hogy Asszonyfalváig meg sem tudott állni. A mi veszteségünk 2 halott s 9 sebesült volt, míg a császáriak 30 halottat s 15 sebesültet hagytak hátra. E napon Szőkefalvánál egy Hepperger nevű lovas-hadnagy oly merészen csapott a vezérkarra, hogy ha a környezet derekasan meg nem állja helyét, Bemet összeapritja; de így az ellenkező történt. Gróf Lázár Albert a merész hadnagy fején halálos sebet ejtett.

Ezen vereség után Puchner Szebenhez vonult s ott hadi tanácsot tartott, melybe a városi tanácsot és a román komitét is bevonta. Arról volt szó, hogy Bem a város alá várják-e vagy elébe menjenek, vagy plane kardosapás nélkül a várost feladják. A tanácsban szótöbbség utján az lett megállapítva, hogy okosabb vereség nélkül Verestoronyig meghátrálni s ott Scariatint (orosz

vezér) s esetleg Bemet bevárni s onnan támadólag kibontakozván, biztos erővel a harcot tovább folytatni.

Erre Puchner báró így nyilatkozott: „A mely pillanatban én ezen határozatnak alávetném magamat, ugyanazon pillanatban aláírnám magamnak a halálos ítéletet, mert nekem szigorú utasításom van ő hercegségétől (Windischgrätz), hogy Szebent el ne hagyjam, mert 10,000 orosz támogatásomra utban van; én tehát mint kommandírozó generális, a hadak élére állok, de megvárom a szebeni tanácstól és a román komitétől, hogy ők is a néphad (National-Garde) élére állván, velem együtt fognak a „Gesamtmmonarchie“ érdekében küzdeni.“

Puchner, mint katona, szavát meg is tartotta, de a markgrófság direktoriuma és a 22. prefektúra (román komitét) konzulai úgy elhordták az irhát, hogy tán még most is futnának, ha Scariatinba bele nem ütköznek.

Ily körülmények között érkezett Bem január 21-én 6000 gyalog, 6 század lovas s 28 ágyu élén Szeben alá, hol reá Puchner báró 7000 gyalog, 1200 lovas, 4000 nemzetőr 54 ágyuval fődött állásban várt.

A csatát, illetve támadást reggel 7 órakor Bem a centrumban kezdte meg, mire a 12 fontos sáncoi ágyuk azonnal eldördültek s Bem mellől Gróf

szabad. Figyelmeztetjük az érdekelt iparosokat, előzzék meg, hogy a törvény szigorát kelljen alkalmazni.

SZEMLE.

A képviselőház január 11-iki ülésének legfontosabb tárgya azon két interpelláció volt, melyet Helfy I. és id. Perczel Miklós intéztek a kormányhoz a külügyi helyzet tekintetében.

Helfy interpellációja, melyben kérte, hogy adjon a kormány felvilágosítást a határon összegyűjtött orosz csapatok felől, valamint, hogy egy esetleges háborúban számíthatunk-e szövetségesekre, egészen tárgyilagos volt, de a Perczel Miklósé hemzsegett a kifakadásoktól, melyben „hazug“, „ocsmány“, „buta“ (ezek az orosz papságra vonatkoztak), ilyen jelzők is fordultak elő. Képviselői körökben remélik, hogy Tisza a ház közelebbi ülésén válaszolni fog.

A függetlenségi párt, mint a mérsékelt ellenzék tárgyalta már az 1888. évi költségvetést s elhatározta, hogy azt még az általános tárgyalás alapjául sem fogadják el.

„A székelyudvarhelyi állami főreáliskola sorsa a magyar közoktatási politika keretében“; ezen czímen Udvarhelymegye alispánjától érdekes felhívás jelent meg. Ugyszintén „Nincs pénz“ czímen Seps-Szentgyörgyön az előbbihez hasonló röpirat. Mindkettőre jövő számunkban részletesebben visszatérünk.

Képviselői körökben hírlik, hogy Vay Miklós báró a főrendiház elnöki állását kész elfogadni.

A magyar fegyvergyár részvénytársasága a folyó hó 18-án tartott közgyűlésen alakult meg.

Egy német lap értesülése szerint, összeesküvést fedeztek fel Oroszországban, mely a császár élete ellen volt irányozva. Számos tiszt van complicitálva, sok egyén elfogatott.

(—) A helyzet az eshetőleges háborút illetőleg nem sokat javult, ha csak javulásnak nem tekintjük, hogy a diplomácia készül a bolgár-kérdés megoldását kezébe venni. Mert ama körülmény, hogy az orosz az idősebb gárdisták szabadságolását elrendelte, semmit sem nyom a latban, vagy legalább is nagyon keveset, mivel a jól értesült lapok fenntartják, hogy a muszka fennebbi intézkedésével szemben a nyugoti határra újabb hadtesteket tolt előre.

Mindenesetre nehéz a helyzet megítélése, mert míg egyik tekintélyes lap állítja újabb hadtestek előretolását, addig a másik igen jól értesült lap ezt csak Bismarck-fogásnak tartja s nem hiszen ezen Berlinben gyártott hírnek. Maga Lobanov herceg, a bécsi orosz nagykövet, minden alka-

lommal hangsúlyozta, hogy urának szándékában nincs a háború s a kik ellenkezőt állítanak, azok Oroszországnak ellenségei.

De fine-finale a kérdés Bulgária sorsán dől el. Oroszország még nem nyilatkozott hivatalosan, sőt azt várna, hogy a congressus eszméjét ne ő vesse fel, hanem más nagyhatalom s ő aztán nagylelkűen beleegyeznék, ha az ő muszkakivánságai előtérbe tolatnának, szóval, ha ő arról győződne meg, hogy Bulgária neki kiszolgáltatik. Ebben különben Ausztria-Magyarország is beleszól.

Bismarck mesterkedései, úgy látszik, még sem találtak oly hiszékeny talajra a muszkánál, mint azt ő előre tervezte. Az orosz, egy kiváló politikus nyilatkozata szerint, teljesen felelőssé teszi Bulgáriáért Bismarckot; s kívánja, hogy az ügy elintézésének fonalát vegye ő kezébe s érvényesítse a maga befolyását Ausztria-Magyarországgal szemben (mintha bizony nem eléggé érvényesítené), hogy a bolgár-kérdés megoldást nyerjen. Háború jelenleg nem lesz, de béke sem, és ez az állapot tartani fog mindaddig, míg Németország összhangzásba hozza cselekedeteit szavaival.

A „National-Zeitung“ szerint közelebből lépések várhatók Koburg Ferdinánd fejedelem eltávolítása iránt; de a muszkának ez sem elég, ő bizonyítékot kíván, hogy monarchiánk meglepetésében nem részesíti; s azért kívánja, hogy mi mondjuk meg neki, hogy mit szándékszunk a fejedelem elkergetése után tenni; kár, hogy egész jövő tervünket nem kívánja.

Úti jegyzetek.

(Montreux-tól Budapestig.)

Báró Szentkereszty Irene-től.

(Véga.)

Megtekintettük még ezután a szép börze-épületet. Az embernek valóban sérti a fülét a pénzemberek örökös zsiromgása, kiabálása. Beh kár, hogy a világot uralja az a rongyos papírpénz!

Délután elmentünk a világító torony megszemlélésére. Ez volt az első, melyet láttam, s nagyon érdekesnek találtuk.

Este felé a vonattal tova robogtunk, bucsut véve a kedves és szép Triesztől.

Előbb az volt a tervünk, hogy a magyar tengerparti várost, a kedves Fiumét is megtekintsük, de fivéremnek azon szerencsés ötlete támadt, hogy hagyjuk el Fiumét, elképzelve annak szépségeit, s tekintsük meg a világhírű adelsbergi csepegőt.

Az ut Triesztől Adelsbergig nem szép. Érdekes benne az, hogy a kedves, leirhatatlan csásos tenger soká látható. Végre azt is elvesztettük szemünk elől, s ez a bucsu szintén nagyon rosszul esett nekünk.

Érdekes a maga nemében, de kietlen, szomorú a „Karst“ nevű hegység kopár, semmit nem termő, hosszú láncolata. Nem látni ott egy élő lényt, egy árnyékot kölcsönző fát vagy viruló növényt.

Befejezésül még egy nagy ellenséggel kellett megküzdenünk, midőn Adelsberg nagyszerű hoteljébe megérkeztünk. A bora szele kezdett dühöngeni. Ez is a Karst hegység lázt szülő hirnőke. De mivel már ott voltunk, valamiképp mégis elmentünk a csepegő barlangot megtekinteni.

Három teljes órát töltöttünk a föld alatt. Azt hittük, hogy a csepegő kö nyirkot terjeszt az egész grottában, de kellemesen csalódtunk, mert ott lent egészen kellemes lég van.

Midőn a vezető kinyitotta a vasráccsal ellátott ajtót, nagyszerű látvány tárult szemünk elé. A két gyertyagyújtogató már majdnem befejezte munkáját s az egész grotta pompásan meg volt világítva. Messze beláttunk a szem, s a két sort képező temérdek kis láng a sok különösnél különösebb alakzatú csepegő kö között igazán leirhatatlan és felette szép képet nyújtott. Nagyon mulatott az, hogy midőn egy-egy csoport csepegő követ — melyeknek nagyobbjai mind különböző neveket neveztek meg a nézőknek — elhagytuk, a két gyertyagyújtogató gyorsan lekapta a még egészen le nem égett kis gyertyadarabokat s nagy kosarába hirtelen beledobta. Gondolom, a következő látogatók, kik olcsóbb világítást fognak fizetni, e kis gyertyavégek világánál fogják élvezni a grotta szépségeit.

A vezető megmutatta az emléktáblákat is, melyek a falba vannak illesztve a mi felséges királyunk s még egy pár más koronás főlegmagasabb látogatásának emlékére.

Igen szép az u. n. „nagy táncsterem“, melyben minden csepegő köből van alkotva. Közepén van egy gyönyörű nagy csillár. Husvét vagy pünkösd harmad napján — nem tudom már tisztán, melyiken — itt lent szépen kivilágítanak s mindig nagy bál szokott lenni. Még említésre méltó a sok különös alakzatú csepegő kö között a kis és nagy kalvaria s még mások.

Olyan, mint a kristály, ez a sok szép csepegő kö, s oly különös az a sok kis láng, mely visszatükröződik benne! Az ember mind nézne, pedig nagyon fárasztó az a sok fehérség. Mint kisérőnk beszélte, némely tudós órákat tölt el a barlangban, tanulmányozva a csepegő kö képződéseit, hogy jellemző elnevezést adhasson a csoportzatoknak.

Még azon este elutaztunk s Pragerhofon át 31-kén 8 és fél órakor este megérkeztünk Isten segédelmével Budapestre. Ezen az uton én is, nővérem is rendkívül rosszul éreztük magunkat; végre Lumniczer kitűnő óvszerei és az Eg megőriztek

Mikes Kelemen lovasezeredess s Terey főhadnagy elesett. Erre Bem pár száz lépésre visszahúzódott s az ágyuk mindkét részről mennydörögni kezdetek, mialatt Bem a székelyekkel és a bécsi legióval a sánczok bevételére kísérleteket tétetett, de eredménytelenül. 11 óra tájban már 5 ágyunk demontirova volt, s mivel félreértés miatt Czecz dandára még mind nem lépett a tűzvonalba, a császáriak balszárnya pedig árként nyomult előre, Bem általános visszavonulást rendelt s így a magyar sereg 57 halott hátrahagyása mellett a csatát feladta. Azonban Bem Losenan ezredes üldöző dandára előtt ágyúval folyvást újabb megújabb pozíciókat vett, mignem késő este Szelindeken megállapodott. Véres ütközet volt. Mint mondtam, 57 magyar maradt a harcztéren, de Puchnernek is 94 halottja s 121 sebesültje volt.

E napon az erdélyi arisztokraczia is dupla véradót adott. Gróf Mikes Kelemen elesett, Gróf Eszterházi Kálmán jobbát veszíté.

Puchner báró annyira megbízott a szerencsében, hogy Szebenből nyakra-főre mindent szállíttatott Verestoronny felé. Bem pedig annyira biztosnak tartotta a diadalt, hogy a környékből minden élelmi szert 22-re Szebenbe rendeltetett. Mindkét vezér csalódott, csakhogy egyikre nézve a csalódás édes, a másikra savanyu volt. Puchner az oroszokat várta s azok helyett — épen jókor — megérkezett köd alakjában a hadak istene. Tehát aznap Bemet nem Puchner, hanem a köd

verte meg, mert még déltájban sem lehetett látni, hol mozognak a kolonнок.

Ime, t. olvasó, elmondám röviden egy véres, szomorú emlékü csata történetének főbb vonásait. Legyen áldott azoknak emléke, kik ott elestek! Jeltelen, elfelejtett sirjok felett pedig legyen könnyű a hant!

Ez az eset, ez a nap alkalmat ad nekem arra, hogy Bemre vonatkozólag is a száradásnak indult emlékezetre egy kis éltető harmatot hullassak, mert bizony-bizony annyira el kezdett minden mosódni, hogy ma holnap az emberek csak annyit fognak a muszka intervenczióról tudni, mennyit tradíció útján tudunk mi a tatárjárásról.

Tehát ki is volt csak az a Bem? Lássuk futólagosan a bölcsőtől a koporsóig.

Bem született 1795-ben Lengyelországban Tarnow nevű városában. Fiatal korában mint tüzér-százados muszka szolgálatban állott, de már 1831-ben Osztrolenkánál úgy látjuk, mint lengyel tábornokot.

A lengyelek leverése után Bem Franciaországba ment. 1833-ban Don Pedro mellett, Portugáliában harcolt. 1848. tavaszán Lembergben mutatta magát és ugyanazon év október 14-én már Bécsben találjuk, mint az ottani nemzetőrség főparancsnokát. Bécs eleste után Pozsonyba sietett. A mondott hó 31-én Kossuthnál jelentette magát s december első felében, mint magyar tábornok, már Kolozsvár közelében csatázik.

Végre 1849. augusztus 18-án Dévától Guyon, Kmetsi s többek kíséretében (albisi Bod Bálint ablakából néztem) Viddin felé menekült; onnan azon év október vége felé Sumlába szállították. 1850. február havában Murad pasa név alatt Aleppoba beledobztatták; vele ment még 13 menekült. Itt 1850. december 10-én váltólázban Schneider Antal törzsorvos karjai közt délután 2 órakor meghalt.

Virrasszon sirja felett a magyar nemzet halás emlékezte!

Pár évvel ezelőtt történt orientális utazásom alkalmával akartam sirját felkeresni, de az egészségügyi szabályok nem engedték. Annyit azonban Ibraim pasától megtudtam, hogy a sir nincs elfelejtve, elhagyva s felette díszes monumentum áll és pedig 3 hatalmas érczabroncs szívárvány-alakban s azon három 3 fontos ágyú természetes állapotban.

Végül e lap érdemes szerkesztőjét és kiadóját hazafiúi tisztelettel arra kérem, legyen szives azon számot, melyben jelen soraim napvilágot látnak, a székely nemzeti muzeumnak megkülöndeni; az illető közeget pedig szintén kérem, ama számot helyeztesse a történelmi tár 1848—9-ki csoportjába. Hátha idővel valaki hasznát veszi? Igaz, levelem nincs ozifra mondatokkal felkesztve, de tele van csordultig történelmi igazsággal.

Bítoi Baikó Lajos.

Midőn pedig a hiányokért szíves elnézésüket kérem, biztosíthatom mindnyájukat, hogy még gyakorlott tollra nézve sincs nebezebb egy utleírásnál.

Kalendariomos család. Egy csomó „Antiszemita Naptár”-ral szedte rá az orosháziasokat egy házaló. Csak mikor a család árkon-berken túl volt, jöttek rá, hogy a naptárak mind a mult esztendőről valók, csupán új borítékot huztak rájuk 1888-as dátum-

Decz. hóban a készletben levő termények, zsi-
radék, főzelék és kerti vetemények elfogyasztat-

Báró Szentkereszty Stephanie édes atya halotti napjától kezdve 1 hétig, Szűcs József polgármesterné József fia emlékére 1 hétig, öcz. Pap Andrásné néhai férje emlékére 1 hétig, K. Csizsár Józsefné néhai édes atya emlékére, Hanó Lászlóné néhai édes atya emlékére, Nagy Józsefné (szeszgy. os) boldogult fia és lánya emlékére 2 napon, Szabó Gézáné édes anyja emlékére, Tóth Józsefné édes atya emlékére, id. Kupán Józsefné édes atya emlékére, Török Sándorné Anna-nap emlékére, Török Ferenczné halottjai emlékére, Benkő Lászlóné halottjai emlékére, Csiz-

szár Pálné elhalt gyermekei emlékére, Jancsó Mózes (Jánosé) atyja s gyermekei emlékére, Baló Lászlóné, Kovács Károlyné, Szabó Gyuláné, Pongrácz Jánosné, Nagy Dénesné, Nagy Gyuláné szülői emlékére, Sáska Antalné halottjai emlékére, Kreniczki Károlyné szülői emlékére, Grosz Károlyné szülői emlékére.

Fogadják a kegyes adakozók szíves adományaikért s jövőre is kiható becses ígéretekért a munkaképtelen öregek nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. december 12-én.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

A kézdívásárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság 1887. harmadik évi nyereség- és veszteség-számlája.

Költség:

	számlának	
1. Betéti kamat	3173.45	
2. Folyó számlák kamat	343.42	
3. Tartalék tőkealap kamat	175.11	
4. Kis. p. t. egyl. tart. alap	169.12	
5. 10% kamatedő	373.59	
6. Tiszti és szolga fizetések	1060.—	
7. Házbér	200.—	
8. Jövedelmi adó	881.47	
9. Váltó visszleszámlálási kam.	5512.87	
10. Posta és bélyeg-díj	138.48	
11. Jótékony és jutalék	60.20	
12. Berendezési költség (101. §.)	316.—	
13. Napi-biztosítási díj (69. §.)	206.—	
14. Vezérigazgatói díj (56. §.)	400.—	
15. Vegyes államdíj	14.13	
16. Nyereség (mint egyenleg)	7262.34	

Összesen 20286.18

Jövedelem:

1. Nyereség száml. (áthozatal 1886. évről)	32.57
2. Váltó-leszámlálási kamat számlától	11961.65
3. Jelzálog kölcsön	950.06
4. Előleg	173.82
5. Váltó leszámlálási illeték	6155.48
6. Jelzálog kölcsön	482.51
7. Előleg	93.27
8. Kezelési költség	98.18
9. Késedelmi kamat	42.19
10. Kis. t. p. r. t. értékpapír	4.25
11. Jótékony és jutalék (11. §.)	101.46
12. Kölcsönjár. kamat és birs.	28.03
13. " " 1/4%-ig illeték	162.76

Összesen 20286.18

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. december 31.

Sebők József,
könyvelő.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Meghívó.

A gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság az 1888-ik üzletévről VIII-ik évi

rendes közgyűlését

Gyergyó-Szentmiklóson 1888. évi január 29-ik napján délután 3 órakor a Laurenczy János ur nagytermében tartja meg, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívattak.

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. január 1-én.

Kopacz Antal,
elnök.

Lázár Lajos,
titkár.

Szám. 98. eln.

1887.

Pályázati hirdetmény.

Megyéni főispánjának 1887. decz. 25-éről 680. sz. rendelete folytán a Bereczk városában halál által üresedésbe jött kapitányi hivatal betöltésére pályázat hirdettetik; az 1886. évi XXII. t. cz. alapján a városi rendőrkapitányt élethossziglan a főispán ur nevezi ki.

Fizetése évi 500 forint és szállásbér 100 forint

járandóság leend, melyet a város pénztárából havi előleges részletekben kap.

Felhívattak mindazok, a kik ezen hivatali állás betöltésére képesnek érzik magukat, szabályszerűleg felszerelt pályázati kérelmüket 1888. évi február hó 1-ig hozzáadják be.

Bereczk város, 1887. évi december hó 31-ikén.

Farkas Ignác,
h. polgármester.

Sz. 5768. t. kkvi

1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pánczél Noéné kézdívásárhelyi lakos végrehajtatonak Bencze György hagyatéka és Bencze Györgyné szül. Ópra Mária lemhényi lakos végrehajtást szenvedő elleni 150 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén lévő a Lemhény községében fekvő, a lemhényi 708. tjkvben 2992. hr. sz. 30 forint, 4587. hr. sz. 25 forint, 9396., 9397. hr. sz. 71 forint értékű a lemhényi 1651. sz. tjkvben 907., 908. hr. sz. 180 forint értékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi február hó 10-ik napján d. e. 9 órakor Lemhény községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át t. kvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kirendelt egyes bírója, 1887. évi november hó 26-án.

Szotyori József,
kir. törvénzi bíró.

Lisztraktár-kezelő keres- tetik.

A Brassóban felállítandó lisztraktár kezelésére egy elárúsításra alkalmas és levelezésben jártas egyénre van szükségem.

Az illetőtől legalább is 500 forint biztosíték készpénz, fekvőség vagy elfogadható kezességben megkívántatik.

Javadalmazását s más feltételeket illetőleg személyesen vagy levélben is részletesebb felvilágosítást ad Kézdi-Vásárhelyt

Molnár Józsiás,
műmálom-tulajdonos.

A művelt magyar hölgyközönség számára ajánlatlik:

I. „Magyar Háziasszony“ háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap.

A magyar hölgyek ezen szaklapja nagy elterjedésnek örvend a társadalom minden rétegében. Képviselet a nők összes érdekeit, hasznos tanácsokat ad és kellemes szórakozást nyújt akkor, midőn a nő élvezgette házi teendőit. Iránya olyan, hogy a család minden tagja, a serdülő leány, a fiatal menyecske, a szerető anya, a gondos háziasszony és az öreg anyóka egyaránt élvezettel olvashatják.

A csinos kiállítású lapnak előfizetési ára: Egész évre 6 forint, fél évre 3 forint, negyed évre 1 forint 50 krajár.

Előfizetések a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához intézendők és a hó bármely napjától elfogadhatók.

A „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatala mutatóvényszámokat ingyen és bérmentesen küld mindazoknak, kik ez iránt hozzá — legcélszerűbben levelező-lappal — fordulnak. E szaklapnak egy magyar háznál sem szabadna hiányozni, mivel utmutatása szerint több száz forintot lehet a háztartásban megtakarítani.

A „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatala Budapest, nagykorona-utca 20. sz.

II. A „Magyar Háziasszonyok Naptára 1888. évre.“

A legértelmesebb naptár. Ara füzetben 1 forint, diszkrétben 2 forint, ajánlott küldéssel 20 krajárral több. Megrendelések legcélszerűbben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához (Budapest, V. ker. nagykorona-utca 20. sz.) 5-6

Mutatvány-számokat ingyen és bérmentve.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1888-ik év január hó 1-én

a TIZEDIK ÉVFOLYAMÁNAK

második negyedébe lép. A „Képes Családi Lapok“ mint társadalmi, szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilap, eddig is megbecsülhetetlen szolgáltatásokat tett a magyar nemzeti közművelődésnek, ma azonban nemcsak kiváló tényezője a magyar irodalomnak, hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családoknak. Változatos, élénk s a legszigorúbb kritikát is kiálló olvasmányai a legjelesebb magyar írók tollából erednek, s a külföldi irodalomból csak a színeranyat mutatják be az olvasó közönségnek. — A gondos élénk szerkesztés, az izléses és díszes kiállítás, az eszme és az érzelem-nemesítő tartalom, a jó ízlés, a legjelesebb külföldi lapok képeivel versenyző művészi kivitelű képek: szellemi kincsöset avatják minden számát.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára: Egész évre 6 forint. Félévre 3 forint. Negyedévre 1 forint 50 krajár.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatvány-számokat ingyen és bérmentesen küld a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala Budapest, V. ker., nagykorona-utca 20. sz.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.